

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sk/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 9018200103
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9018200103.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci podania žalobcu: N. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom Š. XX, XXX XX X., proti žalovanému: Krajský súd v Košiciach, Štúrova 29, 041 51 Košice, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Po právoplatnosti vec postupuje Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca podaním zo dňa 13.septembra 2018 označeným ako žaloba namietal porušenie svojich práv podľa Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku postupu Krajského súdu v Košiciach, ktorý bol v konaní pod sp. zn. 5Sa/32/2016 bezdôvodne nečinný, resp. svojim neefektívnym, neúčinným, nesústredeným a dezinformačným postupom, manipuláciou a vyradovaním dôkazového materiálu po pojednávaní bez upovedomenia a odôvodnenia spôsobil, že konanie vo veci priznania invalidného dôchodku žalobcovi nebolo dostatočne preskúmané.

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmajúc splnenie zákonných podmienok, aby mohol vo veci konať a rozhodnúť v súlade s § 97 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p."), z obsahu žalobcom predložených príloh a vykonanou lustráciou v registroch najvyššieho súdu zistil, že Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 5Sa/32/2016-60 zo dňa 21.11.2017 zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia (podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov) Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.04.2016, ktorým táto zamietla žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok. Na podané odvolanie Najvyšší

súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, vyššie uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach uznesením sp. zn. 9So/9/2018 zo dňa 30.05.2018 potvrdil.

3. V podaní z 13.septembra 2018 žalobca namieta porušenie svojich základných práv podľa Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo strany Krajského súdu v Košiciach. V podanej žalobe žalobca navrhol, aby najvyšší súd rozhodol nálezom o tom, že jeho základné právo „podľa Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní pod sp. zn. 5Sa/32/2016 porušené boli.“ Zároveň žiadal o priznanie finančného zadosťučinenia.

4. Podľa § 11 S.s.p. najvyšší súd rozhoduje

- a) o správnej žalobe proti rozhodnutiu výboru Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu,
- b) v konaní o registráciu kandidátnych listín pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky a pre voľby do Európskeho parlamentu,
- c) v konaní o prijatí návrhu za kandidáta na funkciu prezidenta Slovenskej republiky,
- d) v konaní o žalobe o odmietnutí registrácie politickej strany alebo politického hnutia (ďalej len "politická strana"),
- e) v konaní o žalobe generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor") na rozpustenie politickej strany,
- f) v konaní o kompetenčných žalobách,
- g) o kasačných sťažnostiach.

5. Podľa § 18 ods. 1 S.s.p. ak správny súd zistí, že vec nepatrí do právomoci súdov, konanie zastaví; ak možno zistiť iný orgán, do ktorého právomoci vec patrí, správny súd mu vec po zastavení konania uznesením postúpi.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 130 ods. 1 písm. i) Ústavy SR ústavný súd začne konanie, ak podá návrh každý, o ktorého práve sa má konať v prípadoch ustanovených v čl. 127 a 127a.

8. Podľa § 18 ods. 1 písm. h) zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov ústavný súd začne konanie, ak návrh podá každý, o ktorého práve sa má konať v prípadoch ustanovených v čl. 127 a čl. 127a Ústavy SR.

9. Podľa vyššie citovaného čl. 127 ods. 1 Ústavy SR o sťažnostiach fyzických osôb, ktoré namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, rozhoduje Ústavný súd Slovenskej republiky.

10. V podaní žalobcu bolo nesporne vyjadrené, že napáda postup Krajského súdu v Košiciach, domáha sa vyslovenia záveru o porušení jeho práv podľa Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia.

11. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že Najvyšší súd už rozhodoval o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, ktorým sa konanie pod sp. zn. 5Sa/32/2016 skončilo, čím žalobca prostriedky nápravy prostredníctvom najvyššieho súdu v predmetnej veci vyčerpal.

12. Z uvedeného vyplýva, že nie je daná právomoc Najvyššieho súdu vecne preskúmať otázku prípadného porušenia žalobcových základných práv a slobôd, garantovaných Dohovorom o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ktorý Slovenská republika ratifikovala a ktorým je viazaná od svojho vzniku, resp. od 18. marca 1992) Krajským súdom v Košiciach. Takáto právomoc prislúcha podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR výlučne Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd, konštatujúc nedostatok svojej právomoci, konanie vo veci podľa § 18 ods. 1 S.s.p. zastavil s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

14. O náhrade trov konania Najvyšší súd rozhodoval podľa ust. § 170 písm. b) S.s.p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

15. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný riadny opravný prostriedok.